

I disse situationer er det udvalgets vurdering, at to muligheder kan tages i betragtning:

Første mulighed vil være, at der i forbindelse med den betingede/ubetingede frakendelse efter det almindelige frakendelsessystem i færdselsloven ses bort fra de tidligere pålagte klip. I forbindelse med den betingede/ubetingede frakendelse vil de tidligere pålagte klip således bortfalde ("tavlen vaskes ren").

Anden mulighed vil være, at de tidligere pålagte klip i overensstemmelse med princippet i færdselslovens § 126, stk. 2, nr. 2, tillægges vægt i den samlede sanktionsfastsættelse. De tidligere pålagte klip vil således - i forbindelse med en efterfølgende betinget frakendelse - medføre en samlet ubetinget frakendelse. I forbindelse med en efterfølgende ubetinget frakendelse vil de tidligere pålagte klip kunne tillægges vægt i forbindelse med fastsættelse af frakendelsestiden.

Begge de nævnte to muligheder medfører, at der på frakendelsestidspunktet sker en endelig opgørelse af det samlede antal forseelser. Det er udvalgets vurdering, at dette er en afgørende forudsætning for et funktionelt sanktionssystem, og man undgår således, at der samtidig med det eksisterende frakendelsessystem eksisterer en underliggende klippekortordning.

Udvalget har endvidere henset til, at en endelig opgørelse på frakendelsestidspunktet ikke får betydning i relation til færdselslovens § 60 om gennemførelse af kontrollerende køreprøve. Frakendelsen vil således i sig selv - også når man bortser fra de pålagte klip - medføre krav om gennemførelse af kontrollerende køreprøve. Det vil således i relation til kravet i § 60 være uden betydning, at der forinden frakendelsen tillige er opnået et antal klip.

Det er udvalgets opfattelse, at det af praktiske og administrative hensyn vil være mest enkelt, at der - uden hensyntagen til de pålagte klip - sker en betinget eller ubetinget frakendelse efter det almindelige frakendelsessystem i færdselsloven. På tidspunktet for den ubetingede eller betingede frakendelse vaskes tavlen således ren, jf. førstomtalte mulighed ovenfor.

En sådan løsning vil endvidere af forståelsesmæssige hensyn være mest hensigtsmæssigt, idet der overordnet bør tilstræbes et gennemskueligt og funktionelt system, der generelt kan vinde accept hos befolkningen.

Udvalget er opmærksom på, at der ud fra en rimelighedsbetragtning kan tales for, at der tages hensyn til de klip, der er opnået inden den betingede eller ubetingede frakendelse, således at klippene tillægges vægt ved den samlede sanktionsfastlæggelse, jf. anden mulighed ovenfor. Udvalget finder dog - af ovenfor anførte grunde - at denne løsning ikke vil være hensigtsmæssig.

Ad situation 3 og 4:

I disse situationer er der begået en forseelse, der i sig selv medfører en betinget/ubetinget frakendelse af førerretten (i eksemplerne i medfør af henholdsvis færdselslovens §§ 126, stk. 1, nr. 5 og 125). Herefter pålægges efterfølgende to klip inden for de 3 års prøvetid (situation 3) eller to klip i frakendelsestiden eller inden for 5 år efter frakendelsestidens udløb (situation 4).

I disse situationer er det udvalgets vurdering, at to muligheder kan tages i betragtning:

Første mulighed vil være, at bestemmelserne i § 126, stk. 2, nr. 3 og 4, først finder anvendelse ved det *frakendelsesudløsende* klip. I forbindelse med en betinget frakendelse vil den tidligere og den aktuelle betingede frakendelse således blive skærpet til en fælles ubetinget frakendelse (situation 3). I forbindelse med en ubetinget frakendelse vil der i forbindelse med den aktuelle betingede frakendelse blive fastsat en ny ubetinget frakendelse (situation 4).

Såfremt det frakendelsesudløsende klip først pålægges efter udløbet af henholdsvis prøvetiden eller frakendelsestiden og de efterfølgende 5 år, vil konsekvensen alene blive, at der sker en betinget frakendelse efter den almindelige systematik i klippekortordningen. Det forudsættes i den forbindelse, at ingen af de pålagte klip er forældet. I sådanne tilfælde vil forseelserne således ikke have gentagelsesvirkning efter § 126, stk. 2, nr. 2.

Anden mulighed vil være, at klippene i prøvetiden (situation 3) og i frakendelsestiden og 5 år efter frakendelsestidens udløb (situation 4) "tæller hårdere". Der skal således i disse perioder færre klip til at udløse en ny frakendelse, som i medfør af § 126, stk. 2, nr. 3 og 4, vil være ubetinget, jf. ovenfor.

Det er udvalgets opfattelse, at den førstomtalte mulighed er mest hensigtsmæssig, jf. de ovenfor anførte grunde. Udvalget finder således, at den allerede gældende systematik i § 126, stk. 2, nr. 3 og 4, bør opretholdes på normal vis, således at